

... Ve Teknik Güç

2. Beş Yıllık Plânın tanıtma çabasında, biz de kendimize bir hizmet yükledik. Fakat özetin özeti bile olsa bir Aylık Derginin çerçevesini dikkate alarak, plânın hedef ve stratejisine ve bir kuş bakışı ile insan gücü sorunlarına ancak değinip geçtik.

Bu yazımıza sığıdığı kadarıyla da Teknik güç konusunda Plândan bazı pratik sonuçlar çıkarmak istiyoruz.

2. Beş Yıllık Plânın temel gelişme hedefi, 5 yılda GSM Hasılayı % 40.3 oranında artırmak ve gelişme temposunu 1972 den sonra da devam ettirebilecek bir üretim gücüne eriştirmektir. Bu hedefe ulaşmak için ise,

Var olan yapısal güçlüklerin ortadan hızla kaldırılması,

Kaynakların en etkin şekilde kullanılması zorunlu görülmüştür.

Plânda öngörülen 5 yıllık toplam yatırım (1965 fiyatlarıyla) Özel Sektörde 79.7, Kamu sektöründe 60.9 olmak üzere 140.6 milyar liradır ki, yatırımın yapılacağı yıllara göre bu miktar para kıymetinin düşüşü oranında artacaktır.

Plân ana hedefi ile bunun karşılığını ifade eden yatırımı böylece tesbit ettikten sonra konumuza dönelim.

Evvelki yazımızda da belirttik ki, ortalama % 7 kalkınma hızına bağlı olarak işsizliği azaltacak, istihdam artırıcı yönde tedbirler alınacak, istihdam sorununun büyük olduğu yerler yani genel olarak istihdam artırıcı işler dikkate alınacak, çok insan gücü kullanılması gözetilecek demektir. Çünkü Plânın hedeflerine ulaşılması halinde dahi 1972 de tarım sektörü dışında % 8,2 işsizlik oranı ile 470 bin işsiz bulunacaktır. Bu rakamlar 1967 de % 9,5 oranla 399 bin olarak raporda yer almıştır.

Buna karşılık 1977 de tüm Mühendis ve Mimar talebi 63.200, 1982 de % 94.800 dir.

Fakat asıl konu şudur : 1967 de 8600 olan bütün dallardaki Mühendis açığı 1972 de 16.200, 1977 de 31.000 ve 1982 de 55.800 ve yalnız İnşaat Mühendisi ve Mimar olarak bu açıklar 1967'de 4.400, 1972'de 8.600, 1977 de 17.100 ve 1982 de 30.500 dür.

Yine yalnız İnşaat Teknisyeni ihtiyacı 1982 yılında 73.600 dür. Bu rakamları, Özel Mühendislik Okulları hakkındaki diğer sütunlarda okuyacağınız raporun rakamlarıyla da doğrulamak mümkündür. Bu raporda ileri memleketlerdeki her 10 bin nüfus içinde Mühendis - Mimarların oranı, 1960 yılı itibariyle Türkiyedeki 9 rakamına karşı İngiltere'de 36, Fransıada 48, USA'da 49, Almanya'da 68 olarak gösterilmiştir.

Bu hale göre memleketimizdeki teknik eleman açığının hele kalitenin düşürülmeden kapatılması belki söz konusu bile olmamak gerektir. İhtiyacın bugünkü tablosu bir taraftan teknik gücü, gereği gibi yetiştirmek öteki sektörlerdeki meselâ sağlık, insan gücü gibi açıklarla beraber yetiştirmek için, Özel Mühendislik, Mimarlık okullarında içine düşülen durumdan uzak kalarak çok köklü tedbirlere gitmek, fakat mevcut olandan da en iyi şekilde, yararlanmak icap eder.

Rüştü ÖZAL

Çünkü, yazının baş taraflarıyla, geldiğimiz ihtiyaç noktasını birleştirdiğimizde, yukardaki yatırımların yerli yerinde, etüdü, plânlaması, projelendirilmesi, uygulamasıyla gerçekleştirilmesi hemen tümüyle mühendisin uhdesinde olacaktır. Bir yatırımı gerçekleştirmede kendine pay çıkaranlar çoktur. Hele yöneticiler tamamına sahip çıkmakta mahirdirler. Plânın başarısını idareciler kendilerinde görür. Personel Kanunlarının bu düşüncelere göre hazırlandığını biliyoruz. Yeni hazırlıkların başka türlü olacağına dair belirtiler yoktur.

Fakat, Plândan alarak çizdiğimiz tablo, teknik elemana yerini vermenin zorluğunu göstermektedir. Bu hakikat kendini kabul ettirecektir. Biz en azından bugünkü dengesizliğin artmamasının tedbirlerini istiyoruz. Halbuki görünüş böyle değildir. Resmî Sektör kadrolarında boşalma eğilimi gün geçtikçe artıyor. Resmî Sektörde nicelik ve nitelik azalırsa, Özel Sektör hiç iş göremez hale gelir.

İşaretler böyle gösteriyor.